

РЕШЕНИЕ

№ 3758

гр. София, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **З. ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **КОЯ Н. КРЪСТЕВА**
като разглежда докладваното от **З. ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20231110145703 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени от ищеца **„Застрахователно дружество Евроинс“ АД**, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43, обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание **чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86 ЗЗД** за осъждане на ответника **„Бул Инс“ АД**, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, за заплащане на сумата **2689,40 лв.**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вредите, причинени на лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № **** от настъпило на 09.01.2023 г. в гр. София ПТП по вина на водача на л. а. „Ауди А3“, рег. № *** гражданската отговорност на който била застрахована от ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и обичайни ликвидационни разноски, ведно със законната лихва върху главницата от подаване на исковата молба – 15.08.2023 г., до окончателното плащане, както и сумата **135,38 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главница за периода от 16.03.2023 г. до 14.08.2023 г.

Ищецът „Евроинс“ АД извежда съдебно предявените права при твърдения, че на 09.01.2023 г., в гр. София, е настъпило пътнотранспортно произшествие между лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № **** по отношение на който бил застраховател по имуществена застраховка „Каско“, и лек автомобил „Ауди А3“, рег. № *** за който бил налице сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с ответника. В резултат от произшествието на застрахования при ищеца автомобил били причинени вреди, за отстраняването на които ищцовата страна заплатила сума в размер на 2674,40 лева, като сторила и ликвидационни разноски в размер на 15 лв. Твърди се, че вина за настъпилото ПТП имал водачът на застрахованото при ответника МПС, който на нерегулирано кръстовище отнел предимството на застрахования при ищеца автомобил и му причинил вреди. Предвид наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за управлявания от делинквентна автомобил, ищецът счита, че със заплащането на застрахователното обезщетение по сключената имуществена застраховка се е

суброгирал в правата на увреденото лице срещу застрахователя по гражданска отговорност на причинителя на вредите, който следвало да заплати сумата от 2689,40 лв., включваща регресно вземане за изплатеното застрахователно обезщетение и 15 лв. ликвидационни разноски за определянето му. Посочва, че изпратил до ответника регресна покана за заплащане на дължимото обезщетение, но плащане не последвало в 30-дневен срок от получаването □, поради което ответникът изпаднал в забава и дължал обезщетение за забава в размер на 135,38 лв. за периода 16.03.2023 г. – 14.08.2023 г. Поради изложените съображения моли искът да бъде уважен и претендира разноски.

Ответникът оспорва предявения иск с отговор на исковата молба, подаден в законоустановения едномесечен срок. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение към момента на реализиране на ПТП-то по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за МПС „Ауди А3“, рег. № ****. Оспорва механизма на процесното ПТП и причинната връзка между същото и настъпилите вреди. Поддържа, че водачът на застрахования при него автомобил не е действал противоправно, тъй като е бил дясностоящ на застрахования при ищеца лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № **** поради което е следвало да премине с предимство. Оспорва размера на вредите и твърди, че са извършвани дейности и са подменяни части, които не са били необходими. Прави възражение за съпричиняване. Моли исковете да бъдат отхвърлени и претендира разноски.

След като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства и изявленията на страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

От представената по делото застрахователна полица № *** г. се установява, че на същата дата ищецът и „Сторк Трейд“ ЕООД са сключили договор за имуществена застраховка „Каско“ за лек автомобил марка „Рено“, модел „Клио“ с рег. № СВ7439РС, с период на покритие на застраховката от 00:00 часа на 29.07.2020 г. до 24:00 часа на 28.07.2025 г. при клауза „А“ – пълно каско.

От събраните по делото писмени доказателства – двустранен констативен протокол за ПТП от 09.01.2023 г., искане за завеждане на щета, декларация, опис - протокол по щета № 0500890821/10.01.2023 г., доклад по щета, се установява, че в срока на застрахователното покритие, на 09.01.2023 г. в гр. София на кръстовището между ул. „Никола Войновски“ и ул. „Арчарица“ е реализирано пътнотранспортно произшествие между лек автомобил марка „Рено“, модел „Клио“ с рег. № СВ7439РС и лек автомобил „Ауди А3“, рег. № ****, в резултат на което на лек автомобил марка „Рено“, модел „Клио“ с рег. № СВ7439РС са нанесени щети на броня, калник и фар.

Между страните не е спорно, а от представеното банково извлечение се установява, че въз основа на посочения застрахователен договор за застраховка „Каско“ ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 2674,40 лв.

Не се спори и относно обстоятелство за наличието на валиден договор за застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите за лек автомобил „Ауди А3“, рег. № **** при ответното дружество.

Видно от приложената по делото покана ищецът е изпратил регресна покана до ответника за възстановяване на платеното застрахователно обезщетение, получена от ответника на 10.02.2023 г.

За изясняване на механизма на настъпване на ПТП са събрани гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите З. Г. С. и З. С. П..

В своите показания свидетелят З. С. изнася данни, че през 2022 е участвал в ПТП, управлявайки служебен автомобил „Рено Клио“. След предявяване на

приложения на л. 14 от делото двустранен констативен протокол за ПТП свидетелят заявява, че си спомня за процесното ПТП. Движил се по ул. „Арчарица“, като на кръстовището предприема завой наляво, другият автомобил идвал от ляво по перпендикулярната улица и се блъснали челно. Кръстовището е било нерегулирано и до днес няма пътни знаци. Когато се ударили с другия автомобил водачът бил вече навлязъл на пътното платно на отсрещната улица, а произшествието настъпило в средата на улицата. Вредите и на двете коли били в предната част. Посочва, че другият автомобил се е движил с 20-30 км/ч. Преди да предприеме маневра завой наляво не забелязал другият автомобил – забелязал го, когато навлязъл в кръстовището. Кръстовището било Т-образно и водачът се намирал от дясната страна на другия автомобил, а другият автомобил бил от лявата страна и се движел в посока на право.

В своите показания свидетелят П. изнася данни, че е участвала в ПТП през м. 01.2023 г. в ж.к. „Хаджи Димитър“, управлявайки лек автомобил „Ауди“. Свидателят се движил по ул. „Скайлер“ към градинката на „Хаджи Димитър“ по главния път, дясностоящ автомобил я удря, тъй като карал бързо и не можел да спре. Ударът се случил на кръстовище. Другият водач предприел маневра завой надясно. След предявяване на протокола за ПТП на л. 14 от делото свидетелят потвърждава, че това е протоколът, който съставили с другия участник. Щетите по автомобила на свидетеля били по преден десен калник, фар и спукано казанче за вода. Другият автомобил се ударил в автомобила на свидетеля в ляво.

В хода на делото е прието заключение по назначената съдебна автотехническа експертиза, която съдът кредитира изцяло като обективно безпристрастно и компетентно даденото. Вещото лице по изготвеното заключение е посочило механизма на настъпване на ПТП, а именно на 09.01.2023 г. около 09,00 ч., лек автомобил „Ауди А3“, с рег. № **** се движи по ул. „Никола Войновски“ с посока на движение от ул. „Бояджик“ към ул. „Уошбърн“ и на кръстовището с ул. „Арчарица“ водачът не пропуска и реализира ПТП с движещият се от дясната му страна лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № СВ7439РС. Вещото лице е установило нанесените вреди автомобил марка „Рено Клио“, с рег. № СВ7439РС, които от техническа гледна точка се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП при изяснения механизъм. Вещото лице е определило и стойността на щетите по лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № СВ7439РС към датата на настъпване на ПТП-то по средни пазарни цени, а именно 5390,23 лв. като е взел предвид срока на експлоатация на автомобила – 2 години, 5 месеца и 11 ден. Вещото лице е посочило, че стойността на уврежданията, определени на база средни пазарни цени с вложени алтернативни части е 5390,23 лв., а изчислен по Методиката към Наредба № 24 за задължително застраховане с коефициент на нови оригинални части $K = 1$ към датата на ПТП – 5330,56 лв. Вещото лице е установило, че на кръстовището между ул. „Никола Войновски“ и ул. „Арчарица“ няма поставена вертикална пътна маркировка. Липсват данни и за гаранционните условия на автомобила.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Основателността на предявения осъдителен иск по чл. 411 КЗ се обуславя от установяване на правопораждащ фактически състав, който включва следните елементи: 1/ наличие на валиден и действащ към датата на процесното ПТП договор за имуществено застраховане, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увредения автомобил; 2/ заплащане на застрахователно обезщетение от ищеца – застраховател на застрахования в изпълнение на сключения между тях договор; 3/ отговорност на предизвикалия ПТП водач по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, възникнала при

осъществяване изискуемите елементи на непозволеното увреждане – деяние, противоправност, настъпили в причинна връзка с деянието вреди и вина, която по арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага; 4/ наличие на валидно застрахователно правоотношение между делинквента и ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ със застрахователно покритие към датата на ПТП.

Въз основа на събраните в хода на делото доказателства съдът намира, че се явява доказано възникването на регресно вземането на ищеца за платеното от него застрахователно обезщетение за вредите, причинени на застрахованото при ищеца по застраховка „Каско“ лек автомобил марка „Рено“, модел „Клио“ с рег. № **** от виновното поведение на водача на лек автомобил „Ауди А3“, с рег. № *** последното застраховано по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответното дружество.

При съвкупния анализ на събраните в хода на делото доказателства, в това число писмени, гласни и от заключението по изготвената съдебна автотехническа експертиза, може да се обоснове извод за механизма настъпване на ПТП, а именно на 09.01.2023 г. около 09,00 ч., лек автомобил „Ауди А3“, с рег. № **** се движи по ул. „Никола Войновски“ с посока на движение от ул. „Бояджик“ към ул. „Уошбърн“ и на кръстовището с ул. „Арчарица“ водачът не пропуска и реализира ПТП с движещият се от дясната му страна лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № СВ7439РС. В този смисъл съдът намира, че показанията на свидетелите са логични, последователни и непротиворечиви, като същевременно се подкрепят и от заключението на САТЕ. При така изяснения механизъм на настъпване на процесното ПТП изключителната вина на водача на лек автомобил „Ауди А3“, с рег. № *** тъй като с поведението си същият е нарушил и не се е съобразил с разпоредбата на чл. 48 от ЗДвП, според която на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна, а водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне релсовите пътни превозни средства независимо от местоположението и посоката им на движение. От показанията на свидетелите беше доказано, че процесното кръстовище не е регулирано с пътни знаци и маркировка, от което следва, че автомобилите са се движили по равнозначни пътища, в която хипотеза предимство при преминаване през кръстовище има автомобилът, който се намира от дясната страна на останалите участници в движението, а лявостоящият автомобил е длъжен да спре и пропусне намиращият се от дясната му страна автомобил. Като не е сторил това водачът на лек автомобил „Ауди А3“, с рег. № **** виновно е нарушил разпоредбата на чл. 48 от ЗДвП.

Съдът намира, че по делото не се доказва и бланкетно направеното възражение за съпричиняване на вредите, доколкото нито се твърди, нито бяха събрани доказателства за поведение на водача на лек автомобил „Рено Клио“, с рег. № **** което да обоснове подобен извод.

Беше доказана и причинно-следствената връзка между настъпилото ПТП и уврежданията на автомобила, като вещото лице по приетата САТЕ посочва.

Спорен между страните е въпросът и за размера на вредите, който следва да се определи съобразно действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, и целта е да се стигне до пълно репарирание на вредоносните последици, което обстоятелство обуславя наличието на застрахователния интерес. Следователно от съществено значение е размерът на действително причинените вреди, като обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество (чл. 400, ал. 1 от КЗ, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл. 400, ал. 2 КЗ). Застрахователното

обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност. Следователно застрахователят по гражданска отговорност в хипотеза на регрес спрямо него заплаща само стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие - без овехтяване (Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО). При нейното пълно или частично унищожаване тази действителна стойност се определя от пазарната цена, по която вещь от същото качество и вид може да бъде купено. В този смисъл е съдебната практика на ВКС, според която действителната стойност на вредата по смисъла на чл. 273, ал. 2 и чл. 203 КЗ (отм.) – сега чл. 400 КЗ, е пазарната стойност, достатъчна към момента на увреждането за закупуването на имущество от същия вид, респ. пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда (Решение № 115/9.07.2009 г. по т. д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II ТО), като при определяне на обезщетението съдът, ползвайки заключение на вещо лице, не е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.06 г. на КФН /в този смисъл Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО/.

При имуществените застраховки, стойността на дължимото застрахователно обезщетение се определя, както следва: ако автомобилът е бил пуснат в експлоатация преди не повече от три години и е бил отремонтиран в официален сервиз на марката дължимата застрахователна сума е тази, по която е бил отремонтиран автомобилът в официалния фирмен сервиз и която е отразена в издадените от фирмения сервиз във връзка с ремонта фактури. При липса на посочените две условия, т. е. ако автомобилът е бил пуснат в експлоатация преди повече от три години или отремонтирането е станало не в официален сервиз на марката, дължимата застрахователна сума се определя на база средната пазарна цена, т. е. изхожда се от възстановителната стойност на имуществото. Ето защо ако увреденият автомобил е бил в гаранционен срок, обезщетението следва да се определи по цени за ремонт, каквито е необходимо да се заплатят в оторизирания сервиз, щом това е условие за заплащане на гаранцията. В този случай се приема, че с оглед периода на експлоатация, считано от годината на производство на автомобила (3 или 5 години в зависимост от конкретно определения от продавача или производителя гаранционен срок), този автомобил обективно има характеристиките на нов, както и всички негови съставни части са нови и оригинални. При тази хипотеза, при настъпване на застрахователно събитие, увреденото лице ще бъде изцяло удовлетворено, в случай че изцяло бъдат заместени повредените автодетайли с нови оригинални авточасти. Ако обаче няма причина автомобилът да се ремонтира в сервиз с цени над средните с оглед запазване на гаранцията на автомобила, дължимото от ответника обезщетение не може да надхвърля средните пазарни цени за труд и за нови авточасти и детайли. Тежестта за доказване размера на дължимото обезщетение е на ищеца. В случая по делото липсват данни за необходимостта ремонтването на автомобила да бъде извършено в оторизиран сервиз, в това число и влагането на оригинални части и детайли с оглед запазване на гаранцията. От заключението по изготвената съдебна автотехническа експертиза по делото се установява, че увреденият автомобил е бил в експлоатация 2 години, 5 месеца и 11 ден, и липсват доказателства да е бил в гаранционен срок. Ето защо и доколкото към датата на събитието автомобилът е бил в експлоатация над 2 години от датата на производство, съдът не може да приеме при липса на доказателства, че същият е подлежал на гаранционно обслужване. Следователно средната пазарна цена следва да бъде формирана на база цени на всички доставчици – на нови оригинални части и алтернативни такива, която според заключението на САТЕ е 5390,23 лв. Към така определена действителната стойност на вредите следва да се прибавят и ликвидационните разходи в размер на 25 лв., за които липсва спор между страните. Ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в по-малък размер от действителната

стойност на вредите, поради което предявеният иск се явява изцяло основателен.

По иска по чл. 86 ЗЗД, съдът намира следното:

Съгласно чл. 412, ал. 3 КЗ застрахователят по застраховка "Гражданска отговорност" изпада в забава за плащане на регресната претенция след изтичане на 30 дни от получаване на покана, или от представянето на всички доказателства, удостоверяващи фактите, на които се основава претендираното вземане. Ответникът не твърди ищецът да не е изпълнил задължението си по чл. 412, ал. 1 КЗ за представяне на доказателствата за претенцията, поради което и доколкото по делото се установи, че 10.02.2023 г. ответното дружество е получило регресна покана, с изтичането на 30 дни от тази дата ответникът е изпаднал в забава. Претендира се обезщетение за забава за периода 16.03.2023 г. – 14.08.2023 г., което изчислено от съда по реда на чл. 162 ГПК е в размер на 135,40 лв. Претенцията на ищеца е в по-малък размер, поради което предявеният иск се явява изцяло основателен.

По разноските:

При този изход на правния спор и предвид изрично направените от страните искания в тази насока, ищецът има право на разноски. Претендират се сторените от ищеца и включени в представения списък по чл. 80 ГПК разноски, както следва: 157,58 лева – държавна такса, 250 лева – депозит за експертиза, 30 лв. депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване фактическата и правна сложност на делото в размер на 150 лева.

Мотивиран от гореизложеното, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87 да заплати на Застрахователно дружество Евроинс” АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб” № 43, на основание чл. 411, ал. 1 КЗ сумата 2689,40 лв., представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вредите, причинени на лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № ** от настъпило на 09.01.2023 г. в гр. София ПТП по вина на водача на л. а. „Ауди А3“, рег. № *** гражданската отговорност на който била застрахована от ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и обичайни ликвидационни разноски, ведно със законната лихва върху главницата от подаване на исковата молба – 15.08.2023 г., до окончателното плащане, както и на основание чл. 86 ЗЗД сумата 135,38 лв., представляваща обезщетение за забава върху главница за периода от 16.03.2023 г. до 14.08.2023 г.**

ОСЪЖДА „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87 да заплати на Застрахователно дружество Евроинс” АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб” № 43, на основание чл. 78, ал.1 ЗЗД сумата от 587,58 лв., представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

